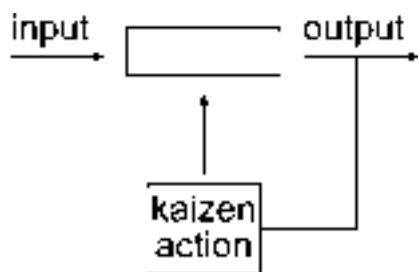

ژاپنی‌ها می‌گویند: "ما هیچ چیز را اختراع نکرده‌ایم، بلکه با استفاده از تکنولوژی دیگران و ایجاد تغییرات جزئی و مستمر، چیزهایی ساخته‌ایم که برای مخترع اولیه‌ی آن نیز قابل شناسایی نیست."

"کایزن" یک نوع بازخورد (feedback) است.

ترجمه و گردآوری: مهندس محمود گرامی
"کایزن" شیوه‌ی برخورد مدیران ژاپنی و برداشت خاص ایشان از مدیریت کیفی T.Q.M (Total Quality Management) است که در حال حاضر در ۶۰۰ شرکت ژاپنی به کار گرفته شده است.

هدف از به کارگیری این نوع مدیریت، مشارکت کارمندان میانی در تصمیم‌گیری‌هاست. در مقاله‌یی که پیش رو دارد به معرفی اجمالی این شیوه پرداخته شده است:

- واقع می‌توان "کایزن" را به صورت زیر خلاصه نمود:
- ۱- انتخاب مفاهیم مناسب اصلاحات در روش‌ها و تولیدات
 - ۲- گردآوری و ذخیره‌ی اطلاعات لازم
 - ۳- عکس‌العمل نشان دادن در برابر تغییرات غیرضروری

Work = Purpose + (Means and Methods)

مفاهیم و روش‌ها + هدف = عملیات

عملیات در واقع فرایندی است که باید به طور مستمر در راستای رسیدن به اهداف و مفاهیم و روش‌های شرکت انجام گیرد. مسلم است که نمی‌توان به

"کایزن" یک لغت ژاپنی است به معنی ایجاد تغییرات جزئی و اصلاحات.

"کایزن" چیست و چه تفاوتی با "کنترل کیفیت" دارد؟

"کایزن" همانند "کنترل کیفیت" و "سیستم پیشنهادات" به عنوان یک روش جهت دست یافتن به توسعه در بسیاری از کشورهای دنیا شناخته شده است. ماهیت عملیات "کایزن" دارای پیچیدگی و دستورالعمل‌های پیچیده نیست و تقریباً نیاز به زمان جهت تجهیز و راهاندازی ندارد، این سادگی باعث می‌شود که تمامی کشورها - بدون توجه به نوع و حجم فعالیت‌هایشان - بتوانند از این شیوه استفاده کنند. به عنوان مثال در کنار شرکت‌های بزرگی مثل IBM، سونی و پایونیر، بسیاری از شرکت‌های گمنام کوچک نیز از این سیستم برای بهبود راندمان تشکیلات خود استفاده می‌کنند.

اگر "کایزن" را با سیستم "کنترل کیفیت" (Quality control circle) و یا مشاغل دوره‌ی (Small group activities) مقایسه کنید، این پرسش پیش می‌آید که چه تفاوتی بین این دو وجود دارد؟ پاسخ این سؤال این است که QC و "کایزن" هر دو سهم مشترکی در بهبود انجام کار دارند و تنها تفاوت‌شان در نوع روش‌های است. به عنوان مثال دوچرخه و اتومبیل هر دو برای حمل و نقل به کار می‌روند، ولی انتخاب بین این دو وسیله‌ی نهایی بستگی به شرایط محیطی دارد و می‌توان از یک دوچرخه به سادگی و بدون نیاز به گواهینامه‌ی رانندگی و آموزش مقررات رانندگی و سرمایه‌گذاری‌های سنگین استفاده نمود و در کوچه‌پس کوچه‌های شهر حرکت کرد.

همین مفهوم را می‌توان در اصلاحات جزئی درون شرکت مَد نظر قرار دارد و در واقع هنر "کایزن" این است که بدون صرف وقت و عملیات پیچیده، تغییرات جزئی را در وضعیت موجود ایجاد می‌کند. از مهمترین مزایای استفاده از این روش، آسانی و سهل‌الوصول بودن آن است. به عبارت بهتر با به کارگیری "کایزن" تغییرات مورد نظر به سادگی اعمال می‌شوند.

مقایسه‌ی QC و کایزن مانند مقایسه‌ی اتومبیل با دوچرخه در مثال بالاست. اتومبیل می‌تواند بار زیادی را حمل کند و فواصل دوری را طی نماید، ولی نحوه‌ی کاربرد آن متفاوت است و دسترسی به آن مشکل‌تر. نکته اینجاست که QC و "کایزن" در چه موقعی قابل کاربرد هستند. مسلماً در جایی که می‌توان از دوچرخه استفاده نمود، استفاده از اتومبیل صرف هزینه‌ی بی‌مورد است و در جایی دیگر که نیاز به حمل بار سنگین به فواصل دور وجود دارد، استفاده از دوچرخه نمی‌تواند کارساز باشد و با استفاده از اتومبیل سریع‌تر می‌توان به نتیجه رسید.

چگونه "کایزن" را در توسعه تعریف می‌کنید؟

چگونه می‌توان در عمل "کایزن" را به کار گرفت؟

اولین قدم در به کارگیری "کایزن" آن است که مفهوم دقیقی برای توسعه‌ی سازمان خود تعریف کنیم چرا که اگر بدون یک مفهوم مشخص از شیوه‌ی اصلاحات "کایزن" استفاده شود، دچار سردرگمی خواهیم شد؛ چرا که مفاهیم مختلفی از اصلاحات "کایزن" در فکر کارکنان و مدیران نقش می‌بندد این تفاوت در مفاهیم، افراد سازمان را دچار بلا تکلیفی می‌کند.

به عنوان مثال برخی می‌گویند برای اصلاحات باید از اتفال منابع جلوگیری کرد و برخی می‌گویند باید راندمان را بالا برد و عده‌ی عقیده دارند باید کارها را ساده‌تر کرد و یا مسائل و مشکلات را حل نمود. به طور کلی می‌توان گفت "کایزن" به معنی ایجاد تغییرات کوچکی است که برای بهتر شدن کار باید انجام گیرد. در برخی از شرکت‌ها سیستم‌هایی را ایجاد کرده‌اند که با استفاده از آن، نظریات اصلاحی "کایزن" شناسایی و به کار گرفته شود. در

● "کایزن" همانند "کنترل کیفیت" و "سیستم پیشنهادات" به عنوان یک روش جهت یافتن به توسعه در بسیاری از کشورهای دنیا شناخته شده است. ماهیت عملیات "کایزن" دارای پیچیدگی و دستورالعمل‌های پیچیده نیست و تقریباً نیاز به زمان جهت تجهیز و راهاندازی ندارد، این سادگی باعث می‌شود که تمامی کشورها - بدون توجه به نوع و حجم فعالیت‌هایشان - بتوانند از این شیوه استفاده کنند.

طور بسته و محروم‌انه عملیات شرکت را بازنگری نمود و وقتی راجع به توسعه صحبت می‌شود، همه می‌پرسند که اصلاحات "کایزن" کی آغاز خواهد شد؟ و این سؤال ریشه در آن دارد که به نظر می‌رسد عملیات اجرایی و اقدام در جهت توسعه، دو مبحث متفاوت هستند. ولی وقتی شما می‌خواهید کاری را به نحو بeter و مؤثرتر انجام دهید، غیرممکن است که بتوانید دو مفهوم توسعه و عملیات اجرایی را از هم جدا کنید. اصلاحات "کایزن" به شما کمک می‌کند تا بتوانید تغییرات را به گونه‌یی انجام دهید که عملیات اجرایی به سادگی انجام شوند.

وقتی شما به تغییرات جزئی فکر می‌کنید، نیاز به تغییرات عمده در دستورالعمل کارتان نیست. این تغییرات جزئی را می‌توان توسط فردی که مستقیماً کار را انجام می‌دهد، اعمال کرد و بدون تغییر در دستورالعمل‌های کار

عدم آشنایی پرسنل با اصلاحات انجام شده، تعداد زیادی از آنان در انجام وظایف خود دچار خطا خواهند شد و کار خود را به شیوه‌ی غلط انجام خواهند داد، و این موجب ضرر و زیان برای شرکت خواهد گردید. بنابراین در جریان اصلاحات باید تغییرات در حدی باشد که علاوه بر بالارفتن راندمان کار، پرسنل بتواند خود را با آن منطبق سازند.

با توجه به مطالب اشاره شده می‌توان به این نتیجه رسید که "کایزن" به معنی انجام اصلاحات کوچکی است که باید در جریان کار صورت گیرند، تا بدون طی پروسه‌های طولانی بتوان از این طریق کارها را با راندمان و کیفیت بهتر انجام داد. از آنجا که اعمال تغییرات در روش کایزن عموماً جزئی است، این تغییرات باید توسط پرسنل میانی شرکت شناسایی و پیشنهاد گردند و چون پیشنهادهندگان از رده‌های میانی شرکت هستند، خودشان هم راه انجام کار را ارائه می‌دهند و انجام تغییرات نیاز به آموزش ویژه‌ی ندارد؛ تنها باید پرسنل شرکت به نحوی از مسائل و مشکلات اجزای کار مربوط به خود اطلاع

روزمره‌ی او تغییرات را انجام داد. تنها باید کمی فعالیت فرد افزایش یابد تا بتوان به نتیجه رسید. البته در جهان پر از تغییرات امروز، تغییرات جزئی چندان مطلوب نیستند و افراد دست اندر کار باید همه روش‌ها و مفاهیم بهتری برای انجام کارهای خود پیدا کنند، استمرار این حرکت یک‌ایک افراد را در انجام مسؤولیت‌های خویش موفق می‌سازد.

حذف "کایزن" (اصلاحات حذفی)

در برخی موارد برای اصلاح کار باید برخی از مراحل کار حذف شوند. البته حذف این مراحل نباید باعث صدمه خوردن به کار و یا ایجاد حوادث کارگاهی گردد، بلکه حذف باید به مفهوم اصلاح کار و جایگزینی گزینه‌ی بهتر باشد. به عنوان مثال هیچگاه نباید در جریان کار مسائلی چون اینمنی، کیفیت و زمان تحويل کالا فراموش شوند. به عبارت دیگر در روند اصلاحات هیچگاه نباید اجزای مهم کار مورد کم توجهی قرار گیرند. آنچه که باید حذف گردد اجزایی از کار هستند که حساسیت کمتری دارند و در زمان و فضای انجام اصلاحات، قابل حذف یا جایگزینی هستند. در جریان اصلاحات اجزای کم اهمیت حذف می‌شوند و انرژی و زمان به بخش‌های مهم‌تر اختصاص داده می‌شود.

اهمیت حفظ وضعیت موجود

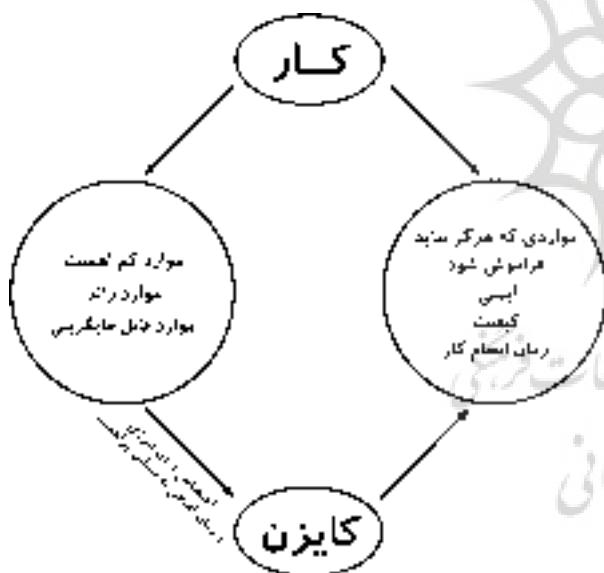
آنچه که همیشه باید در به کارگیری شیوه‌ی کایزن مذکور قرار داده شود این است که تغییرات ایجاد شده در پروسه‌ی کار، پذیردهایی به هم وابسته هستند و هر تغییری، تغییرات دیگری را به دنبال دارد. در پی انجام مستمر اصلاحات، به جای خواهیم رسید که کارهایی که قبل از اعمال اصلاحات بسیار ضروری به نظر می‌رسیدند، بی‌اهمیت می‌شوند و بر عکس مسائلی که قبلاً از اهمیت کمی برخوردار بودند، در اولویت قرار می‌گیرند. گاهی ممکن است با سیمت‌هایی در سازمان مواجه شوید که دیگر مورد نیاز نیستند و در نتیجه برای حذف آن ممکن است با مقاومت افراد روبرو باشید، در این حالت پرسنل سازمان در برابر انجام اصلاحات موضع گیری می‌کنند و برای مثال می‌گویند: "من برای انجام فلان کار تربیت شده‌ام" و یا "سال‌هاست که این کار با

- در برخی موارد برای اصلاح کار باید برخی از مراحل کار حذف شوند. البته حذف این مراحل نباید باعث صدمه خوردن به کار و یا ایجاد حوادث کارگاهی گردد، بلکه حذف باید به مفهوم اصلاح کار و جایگزینی گزینه‌ی بهتر باشد. به عنوان مثال هیچگاه نباید در جریان کار مسائلی چون اینمنی، کیفیت و زمان تحويل کالا فراموش شوند. به عبارت دیگر در روند اصلاحات هیچگاه نباید اجزای مهم کار مورد کم توجهی قرار گیرند. آنچه که باید حذف گردد اجزایی از کار هستند که حساسیت کمتری دارند و در زمان و فضای انجام اصلاحات، قابل حذف یا جایگزینی هستند. در جریان اصلاحات اجزای کم اهمیت حذف می‌شوند و انرژی و زمان به بخش‌های مهم‌تر اختصاص داده می‌شود.

این روش مخصوص انجام می‌گیرد. اصلاحات "کایزن" می‌گوید که در این حالت باید قدم‌های کوچکتری برداشت چرا که اگر تغییرات زیاد باشد، به علت

تعریف کایزن

- ۱- انتخاب دقیق روش‌ها و مفاهیم قابل اصلاح
- ۲- شناسایی و جمع‌آوری تغییرات جزئی
- ۳- شناسایی محدودیت‌ها در جریان اصلاحات

داشته باشند که بتوانند اصلاحات جزئی را شناسایی و پیشنهاد نمایند.

نقش مدیران در "کایزن"

مدیران سازمان باید مفاهیم و روش‌هایی را که قابل اصلاح هستند تعریف نمایند تا بدنه‌ی سازمان بتواند درباره‌ی آن فکر کند و هر یک از افراد مفاهیم انتخاب شده را در کار خود مورد بررسی قرار دهند و نکات قابل تغییر را شناسایی و در صورت امکان اعمال اصلاحات آن را به مدیران منعکس نمایند.

مدیریت سازمان باید این پیشنهادات را جمع‌آوری کند و به تدریج و در زمان مناسب آنها را به کار گیرد. برای اینکه این پیشنهادات به دست مدیر

بسیار ریز فنی دیده شده است. با استفاده از شیوه‌ی کایزن، اشکالاتی که در این اتومبیل وجود دارند هر روز مورد تجدید نظر و اصلاح قرار می‌گیرند و تمامی کارگران تويوتا خود را در این امر سهیم می‌دانند و تلاش بر آن دارند که هر روز کیفیت کار خود را بالا ببرند، کارگران تويوتا برای بالا بردن کیفیت کار خود، انگیزه‌های فردی، سازمانی و ملی دارند.

برای روشن شدن نحوه‌ی کاربرد "کایزن" در کشور ژاپن، نتیجه‌ی بررسی‌های انجام شده در سال‌های ۱۹۹۵ و ۱۹۹۶ در جدول زیر ارائه گردیده است.

تعداد اصلاحات انجام شده در ژاپن در سال ۱۹۹۶ و ۱۹۹۵

۱۹۹۵	۱۹۹۶	
۵۹۴	۶۲۱	تعداد شرکت‌های مورد بررسی
۲۹.۲۷۷.۳۲۳	۳۱.۲۵۵.۳۵۰	تعداد پیشنهادهای ارائه شده
۴۳.۷	۱۸.۵	نسبت پیشنهادهای به پرسنل
۸۸/۱	۸۹/۷	نسبت به کارگیری پیشنهادهای
۷۱.۹	۷۴.۳	نسبت مشارکت پرسنل برای ارائه پیشنهادهای جدید
۳۳۶ میلیارد بن	۳۲۴ میلیارد بن	تأثیر پیشنهادهای برآمد شرکت‌ها
۹۸۴۱	۷۸۴۲	متوسط پاداش برای هر نفر
۴۱۸	۳۸۸	متوسط پاداش برای هر پیشنهاد
۴۷۱	۴۲۵	متوسط پاداش برای پیشنهادهای کارگرفته شده

برسی، باید انگیزه‌ی در سازمان به وجود آید تا پرسنل به دنبال ارائه پیشنهادهای جدید باشند و در واقع باید کیاستی در مدیر وجود داشته باشد تا بتواند ایده‌های جدید را شکار و همانند یک ماهیگیر که برای صید ماهی طعمه‌ی مناسبی انتخاب می‌کند، با در نظر گرفتن پاداش و یا انگیزه‌ی مناسب پرسنل را ترغیب نماید تا ایده‌های خود را ارائه نمایند. مدیر سازمان باید بتواند ایده‌های جدید دریافتی را دسته‌بندی و ایده‌های قابل کاربرد را به کار گیرد.

● مدیران سازمان باید مفاهیم و روش‌های را که قابل اصلاح هستند تعریف نمایند تا بدنی سازمان بتواند درباره‌ی آن فکر کند و هر یک از افراد مفاهیم انتخاب شده را در کار خود مورد بررسی قرار دهد و نکات قابل تغییر را شناسایی و در صورت امکان اعمال اصلاحات آن را به مدیران منعکس نمایند.

مدیریت سازمان باید این پیشنهادهای راجمع آوری کند و به تدریج و در زمان مناسب آنها را به کار گیرد. برای اینکه این پیشنهادهای به دست مدیر بررسد، باید انگیزه‌ی در سازمان به وجود آید تا پرسنل به دنبال ارائه پیشنهادهای جدید باشند و در واقع باید کیاستی در مدیر وجود داشته باشد تا بتواند ایده‌های جدید را شکار و همانند یک ماهیگیر که برای صید ماهی طعمه‌ی مناسبی انتخاب می‌کند، با در نظر گرفتن پاداش و یا انگیزه‌ی مناسب پرسنل را ترغیب نماید تا ایده‌های خود را ارائه نمایند. مدیر سازمان باید بتواند ایده‌های جدید دریافتی را دسته‌بندی و ایده‌های قابل کاربرد را به کار گیرد.

توجه به تغییرات محیطی

آمار نشان می‌دهد که از فهرست ۵۰۰ شرکت تراز اول دنیا در سال ۱۹۷۰، رقمی نزدیک به یک سوم تا سال ۱۹۸۳ به طور کلی از صحنه‌ی جهان تجارت محو شده‌اند.

جالب اینجاست که از شرکت‌های حاضر در این فهرست، تنها شرکت‌هایی توانسته‌اند بیش از ۷۵ سال عمر کنند که مدیران هوشیاری داشته‌اند و توانسته‌اند با سوار شدن بموضع بر امواج تحولات و استفاده از فرصت‌های پیش آمده برای رسیدن به اهداف خود بهره‌گیرند.

آگاهی بموضع از تحولات جهانی و دنیای کسب و کار و نیز آموزش دائمی، رمز موفقیت این سازمان‌ها بوده است.

به عنوان مثال در کارخانه‌ی تويوتا ژاپن در سال ۱۹۹۸ حدود ۷۵۰۰۰ ایده‌ی جدید به کار گرفته شد. نقش مدیر کارخانه آن بود که از بین ۳۰۰،۰۰۰ ایده‌ی ارائه شده، حدود ۷۵۰۰ نکته‌ی جدید کاربردی را پیدا و در همان سال در شیوه‌ی تولید به کار گیرد. در کارخانه‌ی تويوتا برای اینکه کارگران تشویق شوند تا این نکات را به مدیریت ارائه نمایند، جایزه‌هایی بین ۵ تا ۵۵۰۰ دلار برای ایده‌ی جدید در نظر گرفته شد و متوسط پرداخت برای ایده‌های جدید در سال ۱۹۹۸ حدود ۱۰ دلار بود. مدیران کارخانه‌ی تويوتا در این مدت برای تشویق کارگران مبتکر، ناهار خود را به اتفاق تعدادی از کارگران صرف کردند و در واقع بسیاری از کارگران با انگیزه‌ی اینکه یک ناهار را در معیت مدیر کارخانه باشند، اقدام به شناسایی و ارائه ایده‌های جدید نمودند.

اکثر ایده‌های جدیدی که در کارخانه‌ی تويوتا ارائه شدند، بسیار جزئی هستند. به عنوان مثال یک کارگر پیشنهاد کرده بود که تعداد رزووه‌های پیچ‌هایی که در بدنی اتومبیل تويوتا به کار می‌روند، یک دنده کم شود. این اصلاح موجب کاهش دهای گرم از وزن اتومبیل گردید و از سوی دیگر زمان بستن پیچ‌ها به مدت چند ثانیه کاهش یافت. به کار گرفتن ۷۵۰۰ نکته از این قبیل در یک سال، باعث می‌گردد تا اتومبیل تولید شده هر سال تفاوت عمده‌ی با سال قبل داشته باشد.

گرچه در شیوه‌ی اصلاحات کایزنی اصلاحات به طور مستمر انجام می‌گیرد و هر چند تغییرات جزئی است، ولی خریداران اتومبیل تويوتا این تغییرات در کیفیت تولید را کاملاً زیر نظر دارند و به همین دلیل است که کارخانه‌ی تويوتا هر روز فرمولهای جدیدی را ارائه می‌دهد که در آن نکات